

Coldevin, norsk slekt, muligens av nederlandsk opprinnelse, som kom til Norge fra Danmark på slutten av 1500-tallet. Cort Coldevei (også skrevet Coldewers) er nevnt som handelsborger, trelasthandler, skipsreder og byfogd i Tønsberg i første halvdel av 1600-tallet.

Slekten ble tidlig delt i to grener. Medlemmer av den ene grenen var i flere generasjoner kjøpmenn i Larvik, mens den andre grenen levde som offiserer i Trøndelag. Den sistnevnte grenen, som stammer fra Cort Coldeveis sønnesønn, gårdeier og handelsborger(?) i Tønsberg Isach Jørgensen Coldevey (død 1711), ble delt i to linjer gjennom sønnene oberst Jørgen (Georg) Coldevin (1687–1754) og skipper (og marinekaptein?), senere eier av gårdene Hegge i Stod og Munkvoll i Strinda, Morten Coldevin (1696–1735).

Oberst Jørgen Coldevins linje døde trolig ut på mannssiden med kjøpmann i Oslo Harald Coldevin (1882–1969), men det finnes kognatisk etterslekt etter obersten.

Morten Coldevin var far til oberstløytnant Isach Jørgen Coldevin (1724–1793), som i flere eldre slektsoversikter har blitt forvekslet med sin fetter av samme navn (1722–1783), som også var oberstløytnant. Den førstnevnte ble gift med Maria Anna Emahus Tønder, arvingen til Nord-Norges største gods, Dønnes. Deres sønn var godseier, krigsråd Hans Emahus Tønder Coldevin (1754–1835). Han var far til blant andre godseier på Dønnes Isach Jørgen Coldevin (1802–1885), handelsmann i Melbu Erich Coldevin (1803–1847) og godseier i Rana Jacob Coldevin (1811–1901).

Sønn av den førstnevnte var godseier på Dønnes og i Rana Hans Jørgen Emahus Tønder Coldevin (1834–1932), som var far til godseier på Dønnes Isach Jørgen Coldevin (1877–1968) og historikeren Axel Johannes Coldevin (1900–1992). Isach J. Coldevin solgte Dønnes i 1911 og utvandret til USA, mens familiens øvrige gods ble utstykket frem til 1934.

SKREVET AV: Jon Gunnar Arntzen